

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 49, 54, 107 i 108 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie środkowi krajowemu, w ramach którego uregulowanie krajowe (ustawa nakładająca szczególnie podatek telekomunikacyjny) skutkuje tym, że rzeczywiste obciążenie podatkowe spoczywa na podatnikach należących do kapitału zagranicznego, i czy wspomniany skutek jest pośrednio dyskryminujący?
- 2) Czy art. 107 i 108 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje obowiązek uiszczenia podatku o progresywnej stawce podatkowej obciążającego obrót, i czy obowiązek ten jest pośrednio dyskryminujący, jeśli skutkuje tym, że rzeczywiste obciążenie podatkowe, w najwyższym przedziale podatkowym, spoczywa głównie na podatnikach należących do kapitału zagranicznego, oraz czy skutek ten należy uznać za zakazaną pomoc państwa?
- 3) Czy art. 401 dyrektywy VAT⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wprowadza rozróżnienie między podatnikami zagranicznymi a podatnikami krajowymi, i czy należy uznać, iż ten szczególny podatek ma charakter podatków obrotowych, to znaczy czy stanowi on podatek obrotowy zgodny z dyrektywą VAT, czy też niezgodny ze wspomnianą dyrektywą?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 16 lutego 2018 r. – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-126/18)

(2018/C 221/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka sądownicza państwa członkowskiego polegająca na tym, że przy badaniu właściwych przepisów dotyczących odsetek za zwłokę wychodzi się z założenia, że krajowy organ podatkowy nie popełnił naruszenia (zaniechania) — czyli że nie popadł w zwłokę w odniesieniu do nieodzyskiwalnej części VAT za niezapłacone faktury zakupu podatników — ponieważ w chwili, w której wskazany organ wydał rozstrzygnięcie, obowiązywały naruszające prawo wspólnotowe przepisy krajowe, a Trybunał Sprawiedliwości dopiero później stwierdził brak zgodności ustanowionego w nich wymogu, jest zgodna z przepisami prawa wspólnotowego, przepisami dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) (mając w szczególności na uwadze jej art. 183) oraz z zasadami skuteczności, bezpośredniej skuteczności i równoważności? W opisany sposób w praktyce krajowej przyjęto za quasi zgodne z prawem stosowanie tego ustanowionego w przepisach krajowych wymogu, który naruszał prawo Unii, do czasu, aż krajowy prawodawca go oficjalnie nie uchylił.

- 2) Czy uregulowania i praktyka państwa członkowskiego, zgodnie z którymi przy badaniu właściwych przepisów dotyczących odsetek za zwłokę rozróżnia się, czy krajowy organ podatkowy nie zwrócił podatku w zastosowaniu obowiązujących wówczas przepisów — które naruszały prawo wspólnotowe — czy też uczynił to z naruszeniem tych przepisów, a w odniesieniu do kwoty odsetek należnych od VAT, którego zwrotu nie można było dochodzić w rozsądnym terminie wskutek wymogu prawa krajowego, który Trybunał Sprawiedliwości uznał za niezgodny z prawem Unii, wskazuje się dwa oddzielne okresy, w taki sposób, że:
- w pierwszym okresie podatnicy mają jedynie prawo do otrzymania odsetek za zwłokę w wysokości podstawowej stopy procentowej banku centralnego, ponieważ ciągle jeszcze obowiązywały wówczas przepisy węgierskie niezgodne z prawem wspólnotowym, więc węgierskie organy podatkowe nie działały niezgodnie z prawem, gdy nie zezwoliły na wypłatę w rozsądnym terminie zawartego w fakturach VAT, zaś
 - w drugim okresie należy wypłacić odsetki w wysokości dwukrotności podstawowej stopy procentowej banku centralnego — która zresztą ma w przypadku zwłoki zastosowanie w porządku prawnym danego państwa członkowskiego — wyłącznie w odniesieniu do wypłaty z opóźnieniem odsetek za zwłokę dotyczących pierwszego okresu? jest zgodna z przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności z przepisami dyrektywy VAT (mając w szczególności na uwadze jej art. 183) oraz z zasadami równoważności, skuteczności i proporcjonalności?
- 3) Czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że jako datę rozpoczęcia naliczania odsetek za zwłokę (odsetek składanych czy też odsetek od odsetek) należnych zgodnie z przepisami państwa członkowskiego dotyczącymi opóźnienia w zapłacie odsetek za zwłokę od wstrzymanego niezgodnie z prawem Unii zwrotu podatku (odsetki od VAT; w tym przypadku — od kwoty głównej) ustala się nie pierwotną datę, w której odsetki od VAT (kwoty głównej) stały się należne, tylko późniejszą chwilę, zważywszy w szczególności, że dochodzenie odsetek od przetrzymanych lub niezwróconych w sposób sprzeczny w prawem Unii podatków stanowi prawo podmiotowe wynikające bezpośrednio z prawa Unii, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?
- 4) Czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że podatnik musi złożyć oddzielny wniosek w razie dochodzenia odsetek należnych z powodu naruszenia z tytułu zwłoki organu podatkowego, a w innych przypadkach dochodzenia odsetek za zwłokę nie wymaga się takiego niezależnego wniosku, ponieważ odsetki przyznawane są z urzędu, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że odsetki składane (odsetki od odsetek) za opóźnienie w spłacie odsetek za wstrzymany niezgodnie z prawem Unii, wedle stwierdzenia Trybunału Sprawiedliwości (odsetki od VAT; w tym przypadku kwoty głównej), zwrot podatku można przyznać wyłącznie jeżeli podatnik złoży nadzwyczajny wniosek, w drodze którego nie dochodzi się konkretnie odsetek, tylko kwoty podatku odpowiadającego niezapłaconym fakturom zakupu stanowiącej przedmiot długu akurat w chwili uchylecia w prawie wewnętrznym sprzecznego z prawem Unii unormowania, które wymagało wstrzymania zwrotu VAT wynikającego z tego braku zapłaty faktur, choć stały już się należne odsetki od VAT służące za podstawę dochodzenia odsetek składanych w odniesieniu do okresów rozliczeniowych sprzed nadzwyczajnego wniosku, a jeszcze nie zostały one wypłacone, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy praktyka państwa członkowskiego, która oznacza utratę prawa do otrzymania odsetek składanych (odsetek od odsetek) za opóźnienie w zapłacie odsetek od wstrzymanego niezgodnie z prawem Unii, wedle stwierdzenia Trybunału Sprawiedliwości (odsetki od VAT; w tym przypadku kwoty głównej), zwrot podatku w odniesieniu do dochodzenia odsetek od VAT, które nie były przedmiotem okresu rozliczeniowego VAT, którego dotyczył prekluzyjny termin ustanowiony do celów złożenia nadzwyczajnego wniosku, gdyż odsetki te stały się wymagalne wcześniej, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?
- 7) Czy praktyka państwa członkowskiego ostatecznie pozbawiająca podatnika możliwości dochodzenia odsetek od wstrzymanego zwrotu podatku na podstawie przepisów krajowych, które później zostały uznane za niezgodne z prawem wspólnotowym, a które zabraniały dochodzenia VAT w odniesieniu do określonych niezapłaconych faktów zakupu, przez co

- [zgodnie z tą praktyką] nie uznawano za zasadne dochodzenia odsetek w chwili, w której wymagalny był [zwrot] podatku, powołując się przy tym na obowiązywanie przepisu, który został następnie uznany za niezgodny z prawem wspólnotowym (ze względu na to, że nie było opóźnienia i że organ podatkowy ograniczył się do zastosowania obowiązującego prawa),
- a później, gdy w krajowym porządku prawnym przepis uznany za niezgodny z prawem wspólnotowym, który ograniczał prawo do zwrotu został uchylony, powołując się na przedawnienie jest zgodna z prawem wspólnotowym i z art. 183 dyrektywy VAT (mając zwłaszcza na uwadze zasadę skuteczności i fakt, że dochodzenie odsetek niezwróconych w sposób sprzeczny w prawem podatków stanowi prawo podmiotowe)?
- 8) Czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że możliwość dochodzenia odsetek za zwłokę, które powinny zostać wypłacone od odsetek od VAT (kwoty głównej), które należą się podatnikowi za niezwrócony podatek w chwili, w której był on wymagalny pierwotnie z racji przepisu prawa wewnętrznego, który został później uznany za niezgodny z prawem wspólnotowym, uzależnia się, dla całego okresu trwającego od 2005 r. do 2011 r. od tego, czy podatnik obecnie znajduje się w sytuacji pozwalającej na wystąpienie o zwrot VAT odpowiadający okresowi rozliczeniowemu VAT, w którym uchylony został w wewnętrznym porządku prawnym rozpatrywany niezgodny z prawem wspólnotowym przepis (wrzesień 2011 r.), choć zapłata odsetek od VAT (kwoty głównej) nie nastąpiła przed tą chwilą ani też nie nastąpiła potem, przed wniesieniem do sądu krajowego skargi, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 r., L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 6 marca 2018 r. – FS / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-173/18)

(2018/C 221/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FS.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że organ administracji skarbowej nie może wykluczyć, w ramach kontroli podatkowej *a posteriori*, możliwości, żeby podatnicy zdecydowali się na rozliczenie VAT dla małych podatników?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku (Polska) w dniu 9 marca 2018 r. – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) przeciwko Bankowi BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Sprawa C-183/18)

(2018/C 221/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku